

12.6.1923

Χρυσή μου Αδελφούλα

Έχω καιρό να πάρω γράμμα σου και στενοχωρούμαι για τη σιωπή σου.
Γράψε μου γιατί τώρα έχω περισσότερα ανάγκη ανακουφίσεως μ'αυτή την εγκρεμότητα έχει κοπή η όρεξί μου, ούτε να φάγω μπορώ, ούτε να κοιμηθώ, όλο σκέπτομαι, μη ρωτάς καλλίτερα να μην έρχονταν αυτή η είδησις μας έκανε άνω κάτω.

Εδώ άρχισε πάλι χειμώνας, ένας αέρας πότε πότε ψιχαλίζη, πότε η σκόνη μας βγάζει τα μάτια, αυτά είναι τα καλά του δεδεαγατς.

Τους χαιρετισμούς μου στη Νεφέλη

Μ'αγάπη Στέλιος